

Sygn. akt I PK 56/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie z powództwa T. K.  
przeciwko Straży Miejskiej [...] w K.  
o przywrócenie do pracy,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń  
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 20 sierpnia 2014 r.,  
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i  
Ubezpieczeń Społecznych w K.  
z dnia 22 sierpnia 2013 r., sygn. akt VII Pa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 sierpnia 2013 r. Sąd Okręgowy w K. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 18 grudnia 2012 r. w ten sposób, że oddalił powództwo T. K. przeciwko Straży Miejskiej [...] w K. o przywrócenie do pracy.

W skardze kasacyjnej powód zarzucił: 1) naruszenie przepisu postępowania, tj. art. 378 § 1 k.p.c., przez oparcie rozstrzygnięcia na art. 8 k.p. oraz niepowołanych w uzasadnieniu wyroku przepisach art. 45 § 2 w związku z art. 56 § 2 k.p., mimo że naruszenie prawa materialnego w zakresie tych przepisów nie stanowiło zarzutu apelacyjnego strony pozwanej, które to uchybienie miało istotny wpływ na wynik sprawy; 2) naruszenie prawa materialnego, tj. art. 8 k.p., przez niewłaściwe jego zastosowanie, sprzeczne z treścią art. 26a ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych, który stanowi podstawę do wypłaty 50%

wynagrodzenia zasadniczego oraz dodatków do wynagrodzenia strażnikowi miejskiemu zawieszonemu w pełnieniu obowiązków pracowniczych z powodu wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie ściganej z oskarżenia publicznego.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniony został występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego „dotyczącego możliwości uznania na podstawie art. 8 k.p. za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego zasądzenia na rzecz powoda odszkodowania, mimo że przepis art. 26a ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych stanowi podstawę do wypłaty 50 % wynagrodzenia zasadniczego oraz dodatków do wynagrodzenia strażnikowi miejskiemu zawieszonemu w pełnieniu obowiązków pracowniczych z powodu wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie ściganej z oskarżenia publicznego”. W ocenie skarżącego, możliwość zastosowania art. 8 k.p. powinna być rozpatrywana z uwzględnieniem tej szczególnej regulacji ustawy o strażach gminnych, gdyż skoro ustawodawca przewidział prawo powoda do wynagrodzenia w wysokości określonej w tej ustawie, to przy uznaniu bezzasadności rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia brak było podstaw do pozbawienia powoda prawa do odszkodowania z tego tytułu. Gdyby bowiem pracodawca nie rozwiązał umowy o pracę bez wypowiedzenia, skarżący otrzymywałby wynagrodzenie w wysokości przewidzianej w art. 26a ust. 4 ustawy o strażach gminnych co najmniej do czasu uprawomocnienia się wyroku w sprawie karnej, a więc jeszcze przez ponad półtoraroczny okres.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przepis art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. wymaga, aby wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stanowił odrębny element pisma niezależny od przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (art. 398<sup>4</sup> § 1 pkt 2 k.p.c.). Uzasadnienie wniosku natomiast powinno nawiązywać do przesłanek przyjęcia

skargi do rozpoznania określonych w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Spełnienie wymagania z art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. powinno zatem przybrać formę wyodrębnionego wyводу prawnego, w którym skarżący wskaże, jakie występujące w sprawie okoliczności pozwalają na uwzględnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jednocześnie uzasadni, dlaczego odpowiadają one ustawowemu katalogowi przesłanek.

Zagadnieniem prawnym jest zagadnienie, które wiąże się z określonym przepisem prawa materialnego lub procesowego lub uregulowaniem prawnym, których wyjaśnienie ma nie tylko znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Wskazanie zagadnienia prawnego uzasadniającego wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno zatem nastąpić przez określenie przepisów prawa, w związku z którymi zostało sformułowane i wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Dopiero bowiem wówczas Sąd Najwyższy ma podstawę do oceny, czy przedstawione zagadnienie jest rzeczywiście zagadnieniem „prawnym” oraz czy jest to zagadnienie „istotne” (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 nr 1, poz. 11; z dnia 13 sierpnia 2002 r., I PKN 649/01, OSNP 2004 nr 9, poz. 158; z dnia 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, Wokanda 2004, nr 7-8, s. 51). Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (por. postanowienie z dnia 12 marca 2010 r., II UK 400/09, LEX nr 577468).

Skarżący nie odnosi się do tak rozumianej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, gdyż - poprzestając na sformułowaniu wątpliwości i zaprezentowaniu własnego stanowiska - nie przeprowadza żadnego wyводу prawnego dla

wykazania, że wątpliwość ta faktycznie istnieje i uzasadnia zaangażowanie Sądu Najwyższego. Nie wiadomo więc, jakie znaczenie dla wyniku sprawy miałyby mieć podnoszona przez skarżącego kwestia, skoro oba wskazywane przez niego świadczenia przysługują z różnych tytułów (wynagrodzenie za pracę określone w art. 26a ust. 4 ustawy o strażach gminnych - w okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków w czasie trwającego stosunku pracy, a odszkodowanie przewidziane w art. 56 § 1 k.p. - w razie rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z naruszeniem przepisów o rozwiązywaniu umów w tym trybie), zaś art. 8 k.p. - w sytuacji, gdy pracodawca naruszył przepisy prawa o rozwiązywaniu umów o pracę - umożliwia sądowi pracy rozpoznającemu powództwo o przywrócenie do pracy nie tylko wydanie orzeczenia zasądzającego na rzecz pracownika świadczenie odszkodowawcze zamiast uwzględnienia roszczenia restytucyjnego zgłoszonego w pozwie, ale nawet daje podstawę do oddalenia powództwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2006 r., III PK 12/06, OSNP 2007 nr 7-8, poz. 90 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2009 r., II PK 252/08, LEX nr 736733).

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.